

то сж представени въ тоя Съветъ, взаимно се задължаватъ да не отказватъ съгласието си за всѣко измѣнение на поменатитѣ членове, когато то би било одобрено по надлежния редъ отъ едно болшинство въ Съвета на Обществото на Народитѣ.

България признава, че всѣки членъ отъ Обществото на Народитѣ ще има

associées représentées dans le Conseil s'engagent respectivement à ne pas refuser leur assentiment à toute modification desdits articles, qui serait consentie en due forme par une majorité du Conseil de la Société des Nations.

La Bulgarie agréе que tout Membre du Conseil de la Société des Nations

подлежатъ на изпълнение. За последното то следи. Сжщо сътрудници на заинтересуванитѣ правителства по прилагане на *мързоприятитая по закрилата на малцинствата*. За това, много право г. *E. Colban* въ *La società delle nazioni*¹⁾ казва, че би било основна грѣшка да се мисли, че гаранцията на О. Н. трѣбва да се счита ограничена изключително само за случаитѣ на нарушения. Тя има конструктивна цель. Обществото на Народитѣ не съществува само за да се занимава съ нарушението на договоритѣ, но и за да разглежда положителната страна на въпроса, сир. прилагането на договоритѣ. О. Н. трѣбва да сътрудничи на заинтересуванитѣ правителства, като ги подкрепя въ дейността имъ за задръжаване и вътрешно омиротворяване. Приемайки международнитѣ задължения за закрила на малцинствата, правителствата сж придобили сжщевременно и правото да искатъ подкрѣпата на О. Н. за обективното разучване на разни конкретни въпроси, които биха могли да се представятъ по тая материя за всѣко едно правителство. Тѣ иматъ правото да се почувствуватъ подкрѣпени отъ О. Н. въ своитѣ усилия насочени за намиране възможнитѣ най-добри разрешения. Още повече, че всички тия държави излъзоха току-що отъ хаоса на голѣмата война, прекарвайки извънредно труденъ периодъ. Тѣхнитѣ територии още продължаватъ да бждатъ театъръ на повече или по-малко сериозни сътресения. Тѣхнитѣ отношения съ съседнитѣ държави, много често бивши неприятели, още не сж уредени. Въ това отношение О. Н. има да изиграе важна роль, за да улесни преминването отъ периода на обърканостъ къмъ миренъ и спокоенъ животъ, давайки на всички тѣхни населения, отъ каквато и да сж народностъ, вѣра или езикъ, единъ колкото се може по-носенъ животъ. Съ една дума О. Н. съ своя авторитетъ поема подъ своята опека и отговорностъ всичко, що се отнася до изпълнението и прилагането на договоритѣ по покровителство на *малцинствата*.

3. *Процедура*. Освенъ изтъкнатитѣ два сжществени елемента на чл. 57, не по-малко важенъ характеръ има и предвидената въ неговия текстъ процедура по прилагането на договоритѣ по покривателство на малцанствата. Всѣко едно отъ задълженитѣ съ тия договори правителства е признало правото на всѣки членъ отъ О. Н. да обръща внимание на Съвета върху всѣко нарушение или опасностъ за нарушение на нѣкое отъ предвиденитѣ по договоритѣ задължение (Гл. ал. II-ра чл. 57), както и че Съвета ще може да действа по такъвъ начинъ и да даде такива инструкции, които би счело за умѣстни и ефикасни въ случая.

Докладътъ обаче на г. Титони отъ 22. X. 1920 г., приетъ съ резолюция отъ О. Н.²⁾ е разширилъ даденитѣ по-горе права, приемайки „че по сила на това право членоветѣ на Съвета сж въ сжщность поканени да проявятъ особена заинтересуваностъ къмъ закрилата на малцинствата. Това право обаче очевидно не изключва никакъ *правото на самитѣ малцинства и на държавитѣ* не представени въ Съвета да съобщаватъ на О. Н. едно кое да е нарушение или опасностъ за нарушение. Но тоя актъ трѣбва да запази характера на една петиция или чисто и просто на едно уведомление. Той не може да има за юридически ефектъ предизвикването на намѣса“.

Възъ основа на така даденото тълкувание съ резолюция отъ 5. IX. 1923 год. е била точно опредѣлена формата и условията на които ще трѣбва да отговаря петицията или уведомлението които подаватъ малцинствата.

¹⁾ Вж. въ края на бележката библиография.

²⁾ Actes de la III-ème Assemblée, Séances plénières—Vol. II. стр. 51. Edit. de la S. de N. Genève 1922.